

soivendo, dummodo sententia concipiatur in personam procuratoris. Gravata in addit. ad praxim Vestrii, l.4. c.4. in fi. n.41. post DD. in l.1. de junctis 15. ff. de proc. Bald. in l. nulla dubit. 23. C. eod. tit. Grat. discipuli foren. 2. p. c. 243. n. 13. & 14. ubi post Ill. consil. 13. col. 2. ad med. n. 2. & per totum l. 4. intelligit, dummodo non simus in domino, qui sine hærede decederit, tunc enim nec poterit ferri sententia cum dicto procuratore & etiam in rem suam, & cessionario: & in causa quoque possessoris.

ordinavit, de quo vide quæ nos late supra l. p. c. 2. §. à principio. Et in terminis ita pluries declaravit Rot. Rom. ut in una Corduben. decimarum 14. Januarii anno 1594. coram Seraphino, & in alia Calagurita. oblationum 26. Maii 1590. coram Comitolo; & in Toletana decimarum de Sarre 16. Februarii coram Pamphil. & alias sæpius, ut testatur, Hier. Gonz. in d. l. regul. de mens. & alter. gl. 9. §. 1. in annot. n. 55. & est bona decisio Cæs. de Grall. 6. n. 6. de sent. & re jud. per Gonz. de Paz. in prax. 1. p. 10. l. 8. temp. ex n. 45. & tom. 2. c. 2. de citat. n. 14. qui per d. Rotæ decisiones fuit allegatus, quibus dicitur, quod examen testium de Hispania citatione, etiam unica pro toto termino probatorio præfixo, & postmodum prorogato, suffineatur ex Hispaniæ stylo, qui patitur aliquas limitationes, ut per Gonz. late supra, qui à n. 65. defendit stylum Hispaniæ, ut terminus probatorius sit 246 communis, & eodem tempore, reo atque auctori currat, quidquid de stylo Rotæ servetur, ut prius, probet auctor, postmodum autem reus, auctoris probatione relevante; putat tamen ipse num. 69. quod si tribunalibus Ecclesiasticis reus ex aliqua iusta causa insisteret, quod non sibi præfiguratur delatio ad probandum suas exceptiones, donec auctor suam probet intentionem, obtineret, quod potest sustineri ex his quæ ipse à num. 65. Hinc etiam fluit, quòd licet de jure, & Rotæ stylo 248 examen testium sit nullum ipso jure, factum notarium recusatum, ad quod sola suspicio absque causæ expressione cum juramento sufficit, ad illum removendum in totum. Gaill. præct. observ. lib. 1. observat. 33. n. 17. Malfard. consil. 1095. n. 32. Virginius de Boccac. tract. de liter. remiss. c. 6. n. 14. Staccia tr. de jud. causa. civil. & crim. lib. 2. c. 8. n. 919. & segg. fol. 17. non tamen ei datur adjunctus, ut de ratione, & inconvenientibus adjunctis videndus Gonz. in regul. de mens. & alter. gloss. §. 1. in annotat. à n. 98. Tamen quia stylus Hispaniæ in causis ibidem adhuc 249 pendentibus aliud servat, nempe recusatum recepte & notario, re non integra, hoc est, postquam incepte negotium, non removetur in totum, sed adjunctus ei datur, ut ex l. 22. tit. de los recores lib. 2. recopil. Greg. Lopez tit. 4. p. 3. in gl. magna. prope finem, allegans Joan. de Plat. in l. nulli. ad fin. C. de num. & aliar. Aviles in c. p. rator. c. 35. in gl. verbo remissa. n. 4. Paz. in prax. tom. 1. p. 1. temp. 10. n. 8. & in annot. de tabel. n. 42. A vend. de exequen. mand. 2. p. c. 15. n. 5. Azeved. in l. 1. tit. 10. n. 22. & in l. 1. n. 11. tit. 27. lib. 4. recopil. pariter dicitur stylus sustinetur, nec reprobat à Rota secundum Gom. ubi proxime num. 103. & segg. ubi & rectè dicit, aliud esse dicendum in causis pendentibus in Rota, ad quas examinauntur testes in Hispania, vigore remissorialium Rotarum; quia tunc notarius remissorialis recusatus sit in totum removendus, juxta Rotæ stylum quo casu loquitur decisio Rotæ 604. num. 10. & 2. p. 1. diversis. In aliis etiam casibus hic Hispaniæ stylus contrarius 250 Rotæ, per eandem Rotam fuit admittus, testatur Caputaq. dec. 265. p. 3. fuisse decimum in una Calagurritana juris votandi 19. Januarii anno 1590. coram Orano, & in alia Calagurritana oblationum 26. Maii 1590. coram Comitolo testatur Gonz. ubi supra n. 115. Put. dec. 258. n. 3. lib. 11. Et in optimo alio casu sæpe hoc idem determinavit 252 Rota ut in una Burgen. residentie 30. Maii 1586. coram D. Plato & in alia Burgen. concedendæ licentiæ coram Orano de anno 1585. & in alia Concheni coram Blanchetto, & in Pamplon. Parochialibus. 13. Julii 1600. coram Pegna. ut testatur Gonzal. de mensibus & alter. gloss. 8. ff. in annotat. à n. 154. videndus num. 117. quibus resolutum fuit, quòd licet de jure, & Rotæ stylo citatio ad sententiam ita sit necessaria, ut ejus omisso

omisso ipsam vitiet, & nullam reddat: tamen sententia de Hispania lata absque illa, non annullatur, ex eo quòd de stylo Hispaniæ hæc citatio non requiritur; imò ibi conclusio in causa vim habeat citationis ad sententiam. Imò generaliter verum est, quòd etiam ubi isthæc citatio ad sententiam requiritur, coneluso in causa post discussionem intimata utrique parti supplet omnino hujus citationis defectus; probant rationem reddentes mirabilem Gonz. ubi supra num. 154. (alias plures limitationes inferens) Vant. de null. for. à 107. Alex. consil. 225. ponderatis n. 22. vol. 6. Matth. de Afflict. decis. 238. incipit div. est n. 6. non tamen sufficit. si causa non esset formaliter & legitime conclusa, sed iudex dumtaxat mandare concludi, ut fuisse decisum in una Hispaniæ Capellanie coram Bubalo, & in d. decis. Burg. residentie 30. Maii 1586. coram illustrissimo Plato testatur Gonzal. ibi n. 156. Similiter etiam post executorialium expeditionem de Rotæ stylo intimaciones, & earum reproductiones, debent necessariò earum executionem precedere, quarum omisso illam reddi nullam ipso jure, & attentatam, quæ tamen cum de stylo Hispaniæ non requirantur earum omisso executionem non subvertent, declaravit Rota, prout & nos probavimus inferitis 4. p. c. 1. vers. at verò notandum est, &c. à n. 89.

CAPUT X.

De jure Regio patronatus, & an, & quibus casibus ab ordinario recusante instituere præsentatum per Catholicam Majestatem certante Regiæ Coronæ jus patronatus minime pertinere; & appellatoni interjectæ non deferendo, vis fiat?

SUMMARIUM.

- 1 Appellationis collatione beneficii spreto jure regio patronatus omittitur à presentato Catholicam Majestatem emisse si non deferatur, an vis fiat.
2 Collatio facta spreto jure patron. est nulla ipso jure.
3 Presentatio, electio & collatio sunt fructus juris presentandi, eligendi & conferendi. ibid.
4 Presentandi à patrono putativo existente in quasi possessione præfertur presentato habente jus in proprietate.
5 Presentandi status & quasi possessio si non reperitur apud regiam majestatem, sed apud ordinarium, an jus patronatus contemptum dicatur.
6 In beneficalibus quoad collationem, presentationem, & electionem ultimus status & immediata quasi possessio attenditur.
7 Quasi possessio conferendi attenditur, non jus proprietatis.
8 Collatorem seu patronum esse aliud est, aliud verò jus presentandi, vel conferendi habere, quia illud respicit petitorium, istud possessivum.
9 Presentandi jus habet, ergo competit mihi jus patronatus, non est bonum argumentum.
10 Fundamenta specialissima multa urgent, quæ jus regium patronatus conservant, prescriptionemque ipsius beneficii impediunt, atque quasi possessionem inficiunt.
11 Regi Hispania competit jus patronatus in quibusdam beneficiis ex Bulla Adriani VI. Clementis VII. & Pauli III. maximorum Pontificum.
12 Bulla Adriani VI. verba referuntur, quæ jus patronatus in beneficiis consistorialibus Regi Hispaniarum competit.
13 Ex clausulis Bullæ Adriani (quæ enixam voluntatem Salgado de Protect. Reg.

demonstrat) clarè attendit eorum naturam & proprietate excluditur quasi possessio & prescriptio contra Regem nostrum in beneficiis sui juris patronatus.
13 & 14 Prescriptio ut procedat in jure patronatus regio, duo requiruntur probanda, patientia, & scientia patroni, & animus liberandi Ecclesiam à jure patronatus.
15 Absque quasi possessione nulla prescriptio juris incorporalis proæcere potest.
16 Quasi possessio in juribus incorporalibus queri non potest, nisi ex scientia & patientia adversarii.
17 Contra Regem nulla potest probari scientia & patientia, ut aliquis usurper. jus patronatus, cum potius tales Bulla in ejus derogatione reinvenitur in Hispania, ne illis uti queant impetrantes.
18 Scientia officialium in prescriptione contra Principem sufficit, ut illi præjudicet.
19 Scientiam officialium in prescriptione contra Principem sufficere qui teneantur.
20 Qui in hac controversia medicum tenuerint opinionem,
21 Scientia officialium in prescriptione sufficit, nempe in iis quorum administratio spectat ad eisdem officialia, eaque ratione possunt revocari.
22 Juris patronatus regii administratio, & cognitio non pertinet ad officiales Regis, sed ad ipsam dumtaxat, ideo scientia officialium Regi nocere non potest in ejus juris patronatus prescriptione.
23 Scientia officialium non nocet Regi in ejus jure patronatus.
24 Clausula derogatoria in contrarium faciendorum (quibus utitur Bulla Adriani) inducunt prescriptionem defectu voluntatis in futurum.
25 Clausula derogatoria præcedens operatur defectum voluntatis in dispositionibus sequentibus.
26 Ea que sunt facti in principibus, ignorare præsumuntur.
27 Provisiones Apostolicæ non mutant statum beneficii juris patronatus, nec patronis nocent docentibus de suo jure patronatus.
28 Ordinarii provisiones non nocent patrono.
29 Status mutatio in beneficalibus in dubio non præsumitur.
30 Jus patronatus non admittitur per non ujum.
31 Beneficii status mutatio procederet per provisiones Pontificis ejus concurrente scientia, & voluntate.
32 Ad juris patronatus regii prescriptionem in utroque Principe spirituali & temporalis, de fidei intentione prescribendi & scientia, beneficium esse juris patronatus regii; nec de eo fit in supplicationibus mentio. Jus regii patronatus beneficium cum ignoret illius qualitatem, providet summus Pontifex in capite amplissima potestatis, ibid.
33 Possessio talis est, qualis demonstrat titulum præcedens.
34 Possidens ex una causa si sit insufficiens, non potest ad aliam redire, quia animus & opinio utentis attenditur.
35 Possessionis causam nemo mutare potest, nisi aliquo extrinsecus accedente.
36 Prescriptum tantum intelligitur, quantum possessum.
37 Prescriptio super re non extenditur ad accessoriam separabilia, quare prescripta visitatione, non intelligitur prescripta procuratio.
38 Prescriptio non extenditur ad ea, que veniunt in antecedens, ut exemplificatur.
39 Prescribens institutionem non potest jure devoluta conferre.
40 Jure communi utens non prescribit.
41 Jure devoluta providens non officii patrono, nisi pro illa vice dumtaxat.
42 Patrono non currit tempus presentandi, nisi à die scientie, & notitie veræ, non interpretative.
43 Regibus Hispaniæ non currit tempus quadrimestre ad presentandum beneficia & Episcopatus sue Coronæ, etiamsi eorum officiales scient vacationem.

